

دیو یکتا هم نزد حضرت آوردند حضرت رسید نام
 واری و مکان توکی است و صر ز تو بر دم چه نوع است
 دیو یکتا نام من عماس دیو است همیشه مریز آید صر ز دم
 صر ز دم اسکه بر اندام آدمی آید و مردم که زردان
 تراوش کند اگر علاج نکند هلاک شود پس گفت علاج
 چه باشد دیو گفت یابی الد مغر زرد آلود و رسته نرس
 در زمره دمنش جمع کند و ایندی را با خود و لد و شفا یابد

۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

دیو یکتا چهارم نزد حضرت رسید او آوردند حضرت فرمود
 نام تو چیست و مکان تو کی است و بدی تو بر مردم چه
 دیو یکتا نام من رکوک است و مکان من در سر خاک است
 میان خانه است و صر زین است که پری بر مردم زخم که
 سخن و دندان بهم سایه مالد پس گفت که خمر بزنه و هندوانه

حضرت سلیمان آوردند حضرت فرمود نام تو چیست و مکان
 تو کیست و ضرر تو بمردم چه نوع است و گو گفت یا رب
 نام کارم رست و مکان من در خانه های ایشان و ضرر من در
 مورد از سران ایشان بر ایشانم و نروایم سلیمان گفت علاج
 او چه باشد و گو گفت قدر روغن مورد و آب صندل
 با زرده تخم مرغ با هم بسازد و در سر او باند موی بر و باند

و گو گفت میفرستم را نزد حضرت سلیمان آوردند حضرت
 نام تو چیست و مقام تو کیست و ضرر تو بمردم چه نوع است
 و گو گفت نام من عراف است و مجاور و منوش اطعام
 ضرر من آنست که بخت و طفل از رحمت پرانم که رنگ
 رزد و شمع و هر ساعت رنگ بر آن بخت سلیمان گفت علاج
 او چه باشد و گو گفت یا ربی الله این را بخار بنویس و باند

طرس طالع الهمام

۶۲ || || || عمم ۹۴ || به الوصف مسم حوت

سیدنا آمد حضرت از دوش سید صاحب نام و در ری و مکان تو

جاست و عمر نوکونه رت دیوکت یاسنی انام

من غمطور ست و بی من ایست که مردم را محبت و نالت

کنم و عاصی بنام که کار بندند و دنیا و ظهور و رسیم

گفت علاج او چگونه است دو کف هر که اسه عار را

ویدوارش در انجمن کف سبب و سومان کوم

کم ہو کر کوٹھن ۹۹۹ ۱۱۱ ۲۲۲ ۳۳۳ ۴۴۴ ۵۵۵ ۶۶۶ ۷۷۷ ۸۸۸ ۹۹۹

دوسرے وقت ہوں نزد حضرت آمد حضرت نے فرمایا نام و ولد

مقام نوکیست و ضرر نومردم حکومت و بلوچ

ایمان نام من ستمقر است و عد من است که حوز را

رکنی مردم بریدم و صحنه رکنی بیاستم تا اولیای خود

2019

سود حضرت سلیمان گفت علاج او چه باشد و گو گفت در

نخه را در زرد اوم او جو کنند و ایندی را با خود دلد و وفا

با حساب با بهیونی صاوت ۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۲

۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۲ دو بیضا تو در زرد صاوت است

از و سوال کرد که اسم توصیف و مکان تو کی است و هر تو

مردم بگویند است و گو گفت ما بی این نام من قهوه و کورت

بی من است که دیم در سه راه مردم نشنم چون کی

بگذرد و سوسه پر مدتی افکنم که کرد صلاح خود کند و دو

هام بالا رود و از و عریض صادر کرد و سلیمان گفت علاج

او چه باشد و گو گفت هر گاه بی از خانه بیرون آید بگوید

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم

و این طبع با خود دارد ۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۲

۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۲ دو بیضا تو در زرد حضرت سلیمان او را بگوید

سوال کن که اسم توصیف و مکان تو در کی است

و مرز تو بر دم چه گونه رست و یکشایی ای اندام من
 خناس رست و مکان من درویرانهاست و یکشایی
 نفس خود را بر مردم رستم ناپوشی شوند و دیوانه
 علاج او اینست و بعد از این وقت باید و بر طای
 من سفید نوید داشته یک اورا بجزو خوب بکشد

احیای اشیا کبیا و کیفایا سوصانت
اصانت انوخی و اندام من سلیما و اندام من
و بعد از این وقت باید و بر طای

و بعد از این وقت باید و بر طای
 نام توصیف و مکان تو کیست و بعد تو چگونه رست
 و یکشایی ای اندام من جسام رست و یکشایی
 باینی اندام من که هر که در خواب بکشد در آرام نگیرد
 در هفت من بپند و در عالم خواب بپند خود را بپند
 که در رست و در خواب بکشد و بعد از این وقت

هست صفت از هر دوا ضرور دوا را انداخته اند
 شفا یابد ۶۶۶ ۶۶۶ ۶۶۶ ۶۶۶ ۶۶۶ ۶۶۶
 گلاب ۶۶۶ ۶۶۶ ۶۶۶ ۶۶۶ ۶۶۶ ۶۶۶
 فال نامه

در این فال نامه حضرت امیر المومنین حضرت فرمود
 که هر که غنی و فقیر باشد در این فال نامه نیست شهرت
 نند اول و آخر هر فصل هر چه بخواند و چشم خود
 بر این دست نهاده معلوم خواهد شد نه کمال

بهر	وهر
بهر	افشار
مهر	بهر
بهر	عطاران

اگر ماندگی آن زهره باشد نزار از دوستی ما هره باشد
 اگر عذری بود از رجا مبارک نماید بر و صا
 اگر خطا کنر از سهر فرزند باید رخصه از فضل خدا
 اگر میل سفر دندی بود امید خویش خواهر کرد صا
 اگر ز انجام خویش جو قرائش رخت بائی درو
 ای خداوند فال هر شبی که کرده بر آورده و خیر که
 اما دول هتی و میل کند که در روز کاری ناز
 و تو پیش خواهی گرفت و بنائی درگاه رنو خواهی کرد مین
 که خوب باشد و از غائب محرم و خوشحال شوی در روز
 و جهان این گردیده اما صدق و در ماه نو باید
 که صدق رفع کننده عذاب است و از سه مخرج
 چه اندر فال تو که مخرج آمد حذر میکن که این فالت
 حذر میکن ازین نیست که در که و مخرج ترا در مخرج
 اگر از غائب محبوب جو بر بیان حذر از این

اگر نوحته او هست بدل وے دد و کنار و بد بود فال
 ای خداوند فال بدان و آگاه باش که حال تو را
 پریشان می بینم و چند روزی که طالب چیزی هستی
 ناهست روز دیگر ازین منت حذر و باش و دل
 کند که خرید و فروش اصلا خوب است اگر کنی ضرر
 و بیگانه بینی اگر ز برای عقد و نکاح باشد بکنونیاید
 و کار سختی تو را در پیش آید که صراحت بمایانی آید
 شخصی سرخ صورت و کوبه چشم خود را بر مهره
 تا در امان خدا بمانی طالع اصلا بد است
 چه اگر فالت بد است دل دشمن در منی حرا
 ترا از هر جایی می بینم در این کلمات طالع بد است
 اگر خواهی شریک کرد و بپوشد بزود می شود خوشحال
 سفر که میکنی و صاحب فال هست آدمی فراوان مال
 ای خداوند فال بدان و آگاه باش که این شریک کند

بر تو مبارک و طالع تو روز و رسم را آید و بزودی
 بر مطلب خود خواهی رسید و نیاید که با جمیع کسان
 هیش و عشرت خواهی کرد و ز بربر که منفعت
 خواهی یافت و اگر کوزی در ری شفا خواهی
 یافت در دوا و از کرمی و خنثی و زرد آب باشد اگر
 از برای در زرد به باشد دلیل کند که انت، اله
 بعد بپست آید و در شخص ضد چهره میان به لا اله
 خوشتر کردی و کنونی بپنی ز حال
 نصل آمد چه در منت لیت بر به نارت کو با جمله حالت
 دلت کمره و خواطر بسیار نزاری و طوشتی از قوم
 بگردن درین منت که کردی که تا از وی نه بپنی بروی
 ای خداوند فال بدان و آگاه باش که ز حال چون بپست
 آید سه ساله بزرگ است و نفعی و به نماند از دور
 و مطلب و امید که دراری بزودی بر آید خواه

و از همه عظم و اندوه خلاصی طلبی باد و اگر نیست
 مویندی دردی مکتوبست و بیک کند که لذت شخص دردی
 که او را ندیده با بی روز مرده او شده با بی و اگر
 از روز دیده با کم سنده نیست دردی رفو بدست آید
 و اگر نیست شریکی و کاری از نو دردی بمن که بسیار
 خوبست و آخر احوال توبه خوب است و ۳۴ مشیت
 چه آمد مشری در فال مدبر چه لحاظ بر اکثری و آن
 که خواهد دادست حق نیست به خوشی استوی پیش و مبار
 از بزم مقصود جتنی از دست که تا این شور در کمر است
 اگر دل منته دردی شفا یافت ز رنج و خسته و کور یا است
 سفر هم خوب غایت نه آید به دولت آید و خوشنود
 ای بد او خال بران و گاه هاش که شتر رسد
 دولت مدان و بزرگان باشد لذت عظم و اندوه
 ظهور شد اگر مویند و رتق و دردی مبارک است

دزد شخصی که دوری او کشیده باشی از مرده او
 شوی و اگر کم بجه یا دزدیده یا اگر کشته بشد بر سر
 آگاه شوی و جزی بنویسد **مهر**
 چه فال خویشین در ماه منی تمام دشمن در جاه
 یقین شد سر سجده است بر سر فراغت یافت از هر رنج
 بجهاده که دشمن کشته است **حسودت** سکینه بر روی خود
 دلت ز هر تخیل آزادام **سدر** از عجبی پیش تو بام
 کناح و عقد بنا آنچه خلیف که در و شود در **نطف المهر**
 که محبت رفت آمد هر چه بود اگر بیمار دوری به شوم
 اما خداوند فال بد را آگاه باش که مالا و سل کنند
 که سفر کردن بهای خوب است اگر سفر کنی نبردنی و دما
 و خیر بسیار است و اگر نیست کاری در اول و در اول داری
 نام و دزد کشیده از او جز در شوی و برادر دل بپسی درستی
 و دست شاد شوی و دلخوشی منی نهد عطا داد

چه فال آمد عطا و دوان که باری از خدا همال تو پیش
 حسودان و خیال نو مردند ز حسرت در غم تو جان سپردند
 اگر در ری کس غایب شدی بسیار زود از طغیان طغیان
 اگر در ری هوای راه رفتن بود مشکو به صاحب باطن
 اگر از شغل میل خویش جوئی فارغ گردی بین او را مگر اهمال خویش
 اگر میبوی وصل دوستی بزود میشود معصوم جاری
 اگر در ری سؤال در دست میست آید نزد اعدا و دشمنان
 از خداوند فال میان و نگاه باشد که فال تو بسیار خوش
 و پس کند که در کار خود سرگردان باید صبر کنی تا بر آید
 خود بر بسی و این هم کار تو بسیار خوش است و بسیار
 چه بینی در دین آید تو را فال مذکر کن زنهار در ریل و در
 از بیم نیست اگر بخت فانی غم کن که در رخت کما
 اگر در خانه در ری شخص تبار بصدق بگوید بسیار
 اگر که غایب در ری بغیرت بی دیدت آنجا براج و

ای خداوند فال بر این واکاه پیش که ذنب و سبیل کند
 که آتش بجائی و غم بسیار حوزی اما کار در همه هرگز
 ممکن ندارد شکسته ای که گوی و زنده کاری رفته نفاخته
 دل را آتش دارد و در چشم بد صرخواهر کشیده دانی
 نظر بند می با خود باید درشته بایشی از هر عیبی امن بانی

والسلام

حبیب کنیت حضرت بنو سید و در کردن ایشان بند
 محبت است که ده کرد و لا اله الا الله ابخی
 فلهما انی استلک من الفند و لعنتک و
 انما بیدک لا یملکها من احد عنک منی لله
 خواجه محمد و اله مع اله علیه و اله و سلم و این دعا را
 روان امر از و بسم الله الرحمن الرحیم من محمداً
 و محمداً و بسم الله الرحمن الرحیم من محمداً
 که پیش کنیت بنو سید با خود در رو ایست

در نماز و دعا و دعا
 که فایز کند

[illegible]

بالصبا و هم لما سمعوا الذكر و يقولون انه لم ينون
 و ما هو الا ذكر للعالمين اللهم اني اسئلك
 يا من له و لطف خفي و ابدته باسطه لا تنتقص
 اسئلك بطول الخفي الذي ما نطق به بعد
 الا كفى ان تريني مولاي امير المؤمنين ع ابن ^{عليه السلام}
 في منام حبه و نبي هر که اينم طسم را با خود و ده و نزد
 عذيق از زن و مرد عزيز و محترم باشد و دور او است و درين
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 منمت عليكم بعبوة الله محي محمد رسول الله و محي عليا
 و علي الله و محي ابراهيم خليل الله و محي جبرائيل و ميكائيل
 و اسرافيل و عزرائيل و بيت المعمور و صلوات الله
 عمدة و عليهم اجمعين الحمد لله الذي سبحانه الذي
 لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفوا احد ع ا ه ا ه
 ا ه ا صباه انك يولد بنا هر که خواهد برسم

۲۱۲۱ ۳۳۳۳۳۳۳۳ بر بخت که نوشتی این

۱۰۰

و اگر مردی باشد از این غم غمناک را بر او بنویسد و در زیر

اشن و فن کنند چنانکه بسوزد و ماتر او را و بگوید و در کنگره

۱۱ دے ۲۳ ص ۱۱ سے ۵۵ ۱۱ ۹ ۱۱ ۹ ۱۱ ۹ ۱۱ ۱۱ ۱۱

۱۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
۱۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
۱۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

محبت نه سحر اگر زن خواه که شوهر را از حب خود بفرگد

نوشته در زیر انگشت کسند تا بورد جان بفرود کفی بگو

کجاست دن را نه می فرزند و اگر خواهد جای دیگر

میکنند این طبع را است در زیر سر بند و با شوهر صحبت دارند

و صبح در آب بنهند

و بر سر راه او میزد

چنان شود که اگر در راه

میرسند

۱۷۸۱	۱۷۸۲	۱۷۸۳	۱۷۸۴
۱۷۸۵	۱۷۸۶	۱۷۸۷	۱۷۸۸
۱۷۸۹	۱۷۹۰	۱۷۹۱	۱۷۹۲
۱۷۹۳	۱۷۹۴	۱۷۹۵	۱۷۹۶

حساب طالع مرد و زن

در طالع مرد و زن که بهم میرسند بانه طالب و مطلوب و مادر را

حساب یکدیگر بکنند و پنج پنج طرح کنند و اگر فردمانند

بهم میرسند و اگر صحبت نمایند بکنند و اگر بکنند نوعی که

و مطلوب و مادر آنها را با یکدیگر حساب کنند و بعد از آن

چهار میفرایند و سی طرح نماید آنچه بماند اند بر این

و لوح نظر کنند و حکم او را از جدول فراغ وصال

ملاحظه نمایند اگر تا به طرح در جدول وصال باشد وصال

مطلوب و خلیفه رسیده و الا نوصال نخواهد رسید

میرد

رسد

اینجاست جدول مراقب و دو وصال علامه

iv

اسم زن و مادرش را کجیات کجی بگوید و پنج طرح
 کند اگر تا یک باند پست و اگر صفت ماند دختر است پسر
 که رسیده است العلم عین الله هرگاه که مقدار عاده اندر باشد
 باند محراب و کور خواهد بود و هرگاه که پسر جزیه منزلت است
 و پسر نقل است ولادت بر و لا و پسر دارد و طرف چپ صر
 پنه را پسر زن ترکند اگر با یک فرزند پسر پسر و اگر پسر
 است بالینه دختر پسر زن چون مد باشد اگر چون مرد دارد
 پسر باشد و اگر را کند است دختر اگر زن بجای خصل دختر
 باشد و لا پسر چیز در اول مهر بعد از باطل زهره خرس
 بنوشد پسر نو که کند در زهره ماده دختر قضیه کرک پهن تر
 دارد و چیز زرد او نه صریح را با زهره کا و زن بچود بر دارد
 بعد از ظهر صبح طعم انرا در مایه انرا را فرزند حاکم
 و لا عاقله خواهد بود چیز عده این سیر میگر که با سوزن

حکایتی است که در
 کتابی است که در
 دسترس است که در
 دسترس است که در
 دسترس است که در

سوراخها عین زنی بر دارد هرگاه صبح بوی پیرنزد و مان کنیز
 طاهره که حاضر است بگریختن خواهد چید و بایر عزرا با صد
 ساد سائیده در پنی و ضرر عوط کنند هرگاه عطر کنند
 با کره رست و آلا فلا صبت عداوت و دشمنی
 منقول است در کتاب طب و عایه چیز کونا عرق آینه
 مبر سر زنان بخور کنند و مردان را بخورند آموزد و لدن
 زن کبر نفرت نماید که هرگز با و نظر نکند اگر سر کین بیفتد
 سیاه فاکه را بر در خانه کسی بمالند در آن خانه خصوصیت پیدا
 شود آن جوان سگ سیاه را در میان طوفان خود کنند
 در میان آبی صبا ای افند موی سر زن را با و بمال
 میان رخسار ایشان بپوشند در آب بکشد در رو بچکان
 بر دهنه زن آموزد و زن سیاه بکشد و بپوشد
 که کمان عمو بکشد را در ساعت مرغ میان و کس بر تن
 برزد از هم جدا شوند سه درم مار و سه درم مغز و دو

[illegible]

مع درینا کس درتش بریزند در ساعت از هم نفرت که صد بریزند

دو گنجینه ایست و عمارت کاغذ بنویسد و کتور و کتس که خواهد بود

بدراس امر و درهم صداسوند عالی علی علی علی

[illegible]

اسک اش اکیا سترهیا سترهیا سترهیا سترهیا

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ ٢٠

در این زمان که این کتاب در دسترس است و در وقت ظهور آن

منهم سقوف سقوف

۱۲۰۰ م ایلیک کوم ۱۴۲۰ هجری

بسته بخوبی بمرکه خوله دهد و در میان ایشان جدا کند

29 11 11 11

111 111 11 99 112

|| 94 ||

~~111111119911111111~~

۹۹۹۹ ۱۱ ۱۱ ۹۹۹۹ عجمی

کچھ مریج سیاہ نوں سپید و در زیر پوش کند بعد اوستہ ہم رند

فَدَحِبَّهَا اَسَاوَهَا وَهُوَ كُلُّ خَبْرٍ عَلِيمٍ

در یوم هشتم نشسته در میان پوست گروهند و

آتش دفن کند در روز سه روز بعد از رفتن الله الله الله

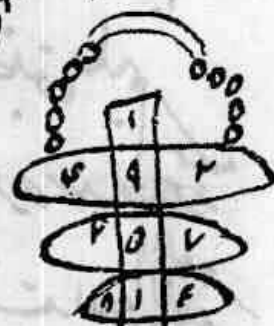
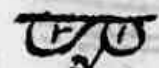
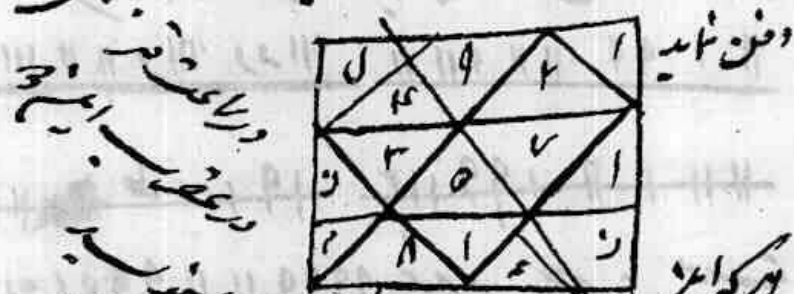
۱۲۰۵
ع اور دوا نمبر ۱۸۱۱ و ۱۸۱۲
مع مہارت ۲۶۴

الحمد لله
وکی صبر و امانتی برسانه کوه سفند

الصلیٰ و السلام ہر ماہ کہ با بد خاوند و راعی و قری

و با بنده غیر ناظر احدی است باشند با قرم منظور این کسین است

بسم الله الرحمن الرحيم
 نوعد کبر در ساعت قدر در ضرب در ضرب

نوعد کبر در ساعت قدر در ضرب در ضرب

نوشت در قمر کس پنهان کند
 جبرک اسد ۸۹۹۸ دوا و داور ۹۱۱۷ وال ۶۶۶۶

www.paydownload.ir

صفت آئینه در ماف که ما بدین کلمه بنویسد پیش نهاد برود
 او در دن کو در ک بر کرد و او بنید و باست که کند

بسم الله الرحمن الرحيم	الحمد لله رب العالمين	الحمد لله رب العالمين	الحمد لله رب العالمين
ما انت الا الله	يا با	عزير	يا با
من غيب	اهدنا الصراط	من غيب	اهدنا الصراط
نعمت	نعمت	عليه	عليه

در مکارم الصدق این مقدار

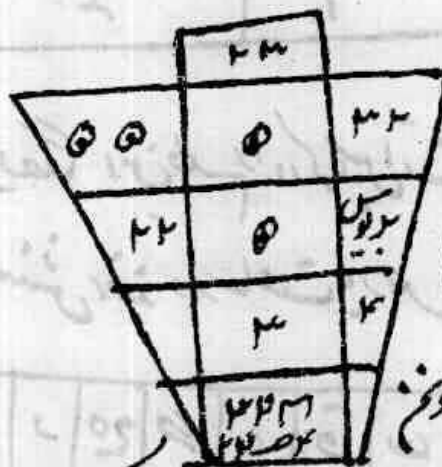
۱۳	۲	۳	۴
۸	۱۱	۱۰	۵
۱۲	۷	۶	۹
۱	۱۴	۱۵	۴

از برای دفع آئینه کم پرو
 او در دن نقل که است بهتر
 آنکه به ترست ورق
 بنویسد

الصبا با ورد گل کوفته را و این طعم با نوشته در میان
هر کتله و در باره از رحمت مطلوب بحسب در زیر
آتش دفن کند که حرارتش کالا شود

دار برادر کوهی
۹۹ اول جول ۱۸۷۴

الصغى يفتل كند بمحل كوزه كبر و شتر بنده و در اسفل

سپہاں نامہ حاضر ہے

الف. جنت حصار

در چراغ اذان مسلمانان

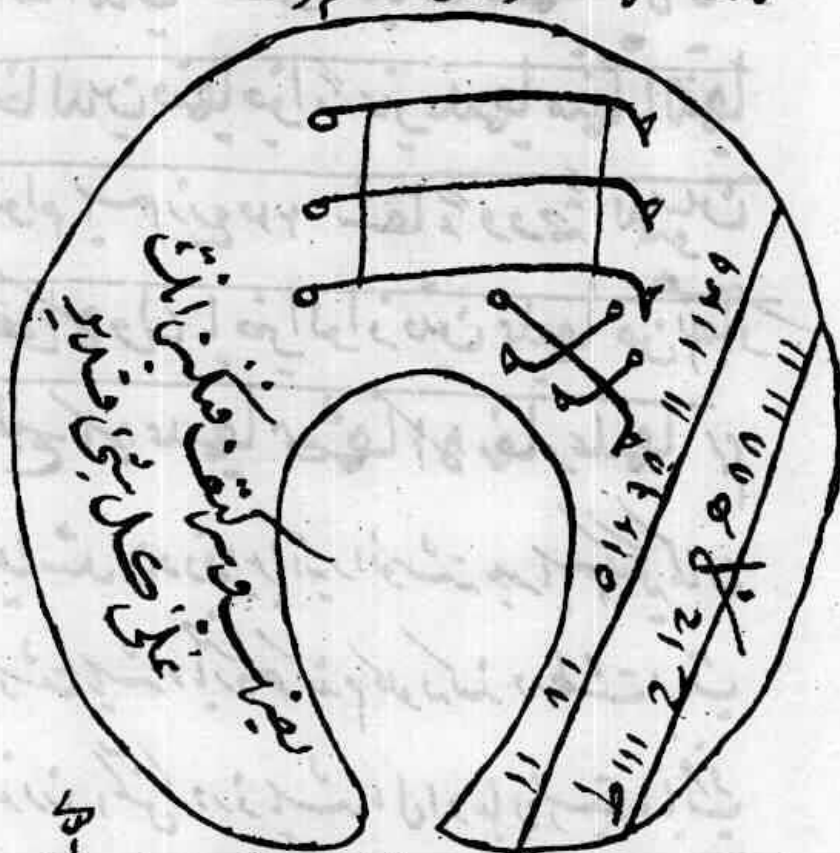
سختی کرد و کند و بارون

پاک روئی نہ مطلوب برافروزد حاضر کف

۱۱ ۸ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۹ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱

النار النار العجا و رفر نوشته در روز حبه نام

هر که خواهد حاضر گشت امر است

این آیه را بنویسد و در سینه بنهد و ساکن شود و بگوید

یا من حی الحق بکلمات و یقطع وابد له

قوم یا من یحول بین الموم و احبیه العباد

سپتن آفت از زرع و کشت این دعا را بنویسد و

کوشه زمین دفن نماید آفت سار و ریشی نذر میزد

با نرسد بسم الله الرحمن الرحیم

يا نا وكوني روحا وسلاما
 على اربابهم والاهل بيوتهم
 على محمد وآل محمد وعلى
 خاندان باق الله تعالى

128

ت در رو بسم الله اربط اربط بسم الله
 اربط بسم الله اربط بطننا من سبک
 بر به بار چه کاغذ نوشته هر روز در وقت گرفتن تب
 در زیر دانه می کنند ابو بکر و فرعون فی جهنم
 و قریها عمر و قادیون فی جهنم و خانها
 عثمان و عمرو دین جهنم بطشاً و دنیا لگا
 هفت تب بر زیر به بار چه کاغذ نوشته هر روز
 کوته ح ه آ ح ه آ
ح ه آ ح ه آ
ح ه آ ح ه آ
 بسم الله الرحمن الرحیم ۲ لگا هفت تب
 در پستانه که در ضرابانغ رشته یستوهفت کرده نهند
 و بر هر کوه سه نوبت سوا فاکه و کپارایه اگر کسی بخواند و بخورد
 که عص و جعشق ایات معنی و ایات یسغین و بر
 بر کوه ده و یک تب تا کوه محکم شود و بر کوه تب در دست داند

اَنْتَ وَلَدُكَ كَسْتِ بِرِزْرِ بَرْ بَارِ چَ كَا مَدَن
هَر رُزِ كَرِ رَا بَا بِي پَا كِ سَتِ كُزُ دَن بِلَدِ دَمِ اَمَر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَارِ دِ چَ رَمَكِ اَبَرِ شِمِ نَابِ نَبَلِ قَامِ دَا مِ رَمِ
بُخَوَاذِ دِ هَر نَوَبِ مِ كَرِهَ بَرِ نَدِ كَسْتِ وَا كَرِ مَزِ دَر

بَارِ زُ سَزِ دِ وَا عَدِ رِ زَانِ دَرِ زِيرِ پَا بِي جُزِ دِ سَزِ D
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِمَجْنُونِ سَائِلِ

بِحَقِّ نُوْرِيَّةِ مُوسَى وَابْنِ خَدْرِيَّةِ عِيسَى وَذُرِّيَّةِ دَاوُدَ

وَحُزُقَانَ مَحْمُودٍ وَابْنِ مَرْيَمَ وَابْنِ مَرْيَمَ

اَلَا اَنْتَ يَا دَبَّ كَلْبِي وَوَادَتِهِ اَلَا اَلَا

اَنْتَ يَا دَبَّ كَلْبِي وَوَادَتِهِ اَلَا اَلَا

وَاَدَمَ وَلَدِ مَرْيَمَ وَابْنِ نُوْحٍ وَابْنِ اَدَمَ وَابْنِ مَرْيَمَ

مروی کہم اہ عیسیٰ روح الہ محمد ابن مسد اہ
 در موعیدیکہ با شومہ جمع شد و رکہ میزد و منی کہ طفل
 در وجہ آمد و رکہ در طفل میزد کسی کہ خرم کند
 منی او آید و میزد عار را و میزد شفا یابد منی خیر

سویست
 حمد
 بگوید این دعا را
 و در موم کرد و بگوید

رند و آب اورا در میان کس رفت بسم اللہ الرحمن
 اعوذ بعزۃ اللہ و بنور قدرۃ اللہ و بحق
 نور قدرۃ اللہ بما جابد القدم و بحق
 سموات و الارض و طہوا العزیز الحکم شہد اللہ
 اھبیا شراھبیا افذونی اصباوت الخالق
 البادی سلام علی نوح فی العالمین اما کذلک
 منجونی المحسنین بسم اللہ ام غلا سمیت

جهت با خوشی و ترس و خوف و خوار با مبدار بنویسد
 و بر طغیان و مکسیندن ما مثلیندن یا مملجان دو
 نوش مرطون کنطیوسن قطمه مثلیندن
 ما مثلیندن هر نوش و بر نوش شا و نوش و نوش
 کس طوطی قطمه هم جهت دل دد بر آب کرم خواند
 و بخورد یا نوشته که بنویسد بخورد یا الله یا الله یا الله
 یا رب الا دیاب یا اله الا اله یا ربک الملک یا رب
 السادات استغنی ببقایک من کل داء و مستقیم
 من عبدک و ابن عبدک انقلب فی قبضتک ان
 فی ذلک لذكری لمن کان له قلب او اتقی السمع و هو
 شهیدانکه عجب نوب و بنوب و یا شاد
 بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسرعی العید
 لیدلنا من المسجد الخوام الی المسجد الاقصی یا و کما هو
 لرنه من ایتنا ان الله هو السميع العليم جهت سر

بنو سید و پاد و یزد بر سر از جانبی که در می کند اللهم
انک لت باله استخدا و لا رب مبدی مذکره
ولا معک سرکاره و یفوض معک و لا کان ان تدعوه
و تتعوض به و لتضرع الیه ندعک و لا امانک
على خلقنا من احد فثقت فیک لا اله الا انت
و صدک لا شریک لک عاف فدن این طعن و مع ال
علی محمد و اله الطاهر بن ۱۱۹۹ ط ط محبت و سکه
و خوردند و گو که حامله نشود یا شود این آیه مبارکه را بنویسد و بر سر
و بعد از غسل صغیر مرد و زن هر روز پانز مندر و مفرات کنند
عاده شود و بماند فلما القتها حملت حملاً کم خفیفاً فموت
به فلما انقثت دعوا الله و لهما لن استیتا صالحا
لنکونن من الساکرین رب لا توردنی فردا و لانت
خیر الوادین ایفا
۱۱۹۹ ۱۱۹۹ ۱۱۹۹ ۱۱۹۹ ۱۱۹۹ ۱۱۹۹ ۱۱۹۹ ۱۱۹۹ ۱۱۹۹ ۱۱۹۹

صراحی || س ه صفت زنکده دشوار ناید

بر رال دوست او بنده چمن وضع حصار نماید رفو کشاند

ع ۱۱۱	د ۸
ع ۱ س	س س س
د د ا	د س ع ح ل ه

ایضا برسانند بندگان در حال غیبت
 الشکور الصبور ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم
 ایضا بنویسند بر آن دست مد در حضور بندگان چیزی بنویسند و در غیبت
 بسم الله الرحمن الرحیم کاتنهم یوم یرون ما یوعده
 لم یلبثوا الا غشیه او صغیرا و قالت امراءت عمر بن
 دینار انی نذرت لك ما فی بطنی محررا جهنم دختریکه
 که در خانه مانده بنویسند و بر بازویش سه کوب بکند آید این است
 ط ۱۱ ط ۱۲ ط ۱۳ ط ۱۴ ط ۱۵ ط ۱۶ ط ۱۷ ط ۱۸ ط ۱۹ ط ۲۰ ط ۲۱ ط ۲۲ ط ۲۳ ط ۲۴ ط ۲۵ ط ۲۶ ط ۲۷ ط ۲۸ ط ۲۹ ط ۳۰ ط ۳۱ ط ۳۲ ط ۳۳ ط ۳۴ ط ۳۵ ط ۳۶ ط ۳۷ ط ۳۸ ط ۳۹ ط ۴۰ ط ۴۱ ط ۴۲ ط ۴۳ ط ۴۴ ط ۴۵ ط ۴۶ ط ۴۷ ط ۴۸ ط ۴۹ ط ۵۰ ط ۵۱ ط ۵۲ ط ۵۳ ط ۵۴ ط ۵۵ ط ۵۶ ط ۵۷ ط ۵۸ ط ۵۹ ط ۶۰ ط ۶۱ ط ۶۲ ط ۶۳ ط ۶۴ ط ۶۵ ط ۶۶ ط ۶۷ ط ۶۸ ط ۶۹ ط ۷۰ ط ۷۱ ط ۷۲ ط ۷۳ ط ۷۴ ط ۷۵ ط ۷۶ ط ۷۷ ط ۷۸ ط ۷۹ ط ۸۰ ط ۸۱ ط ۸۲ ط ۸۳ ط ۸۴ ط ۸۵ ط ۸۶ ط ۸۷ ط ۸۸ ط ۸۹ ط ۹۰ ط ۹۱ ط ۹۲ ط ۹۳ ط ۹۴ ط ۹۵ ط ۹۶ ط ۹۷ ط ۹۸ ط ۹۹ ط ۱۰۰ ط ۱۰۱ ط ۱۰۲ ط ۱۰۳ ط ۱۰۴ ط ۱۰۵ ط ۱۰۶ ط ۱۰۷ ط ۱۰۸ ط ۱۰۹ ط ۱۱۰ ط ۱۱۱ ط ۱۱۲ ط ۱۱۳ ط ۱۱۴ ط ۱۱۵ ط ۱۱۶ ط ۱۱۷ ط ۱۱۸ ط ۱۱۹ ط ۱۲۰ ط ۱۲۱ ط ۱۲۲ ط ۱۲۳ ط ۱۲۴ ط ۱۲۵ ط ۱۲۶ ط ۱۲۷ ط ۱۲۸ ط ۱۲۹ ط ۱۳۰ ط ۱۳۱ ط ۱۳۲ ط ۱۳۳ ط ۱۳۴ ط ۱۳۵ ط ۱۳۶ ط ۱۳۷ ط ۱۳۸ ط ۱۳۹ ط ۱۴۰ ط ۱۴۱ ط ۱۴۲ ط ۱۴۳ ط ۱۴۴ ط ۱۴۵ ط ۱۴۶ ط ۱۴۷ ط ۱۴۸ ط ۱۴۹ ط ۱۵۰ ط ۱۵۱ ط ۱۵۲ ط ۱۵۳ ط ۱۵۴ ط ۱۵۵ ط ۱۵۶ ط ۱۵۷ ط ۱۵۸ ط ۱۵۹ ط ۱۶۰ ط ۱۶۱ ط ۱۶۲ ط ۱۶۳ ط ۱۶۴ ط ۱۶۵ ط ۱۶۶ ط ۱۶۷ ط ۱۶۸ ط ۱۶۹ ط ۱۷۰ ط ۱۷۱ ط ۱۷۲ ط ۱۷۳ ط ۱۷۴ ط ۱۷۵ ط ۱۷۶ ط ۱۷۷ ط ۱۷۸ ط ۱۷۹ ط ۱۸۰ ط ۱۸۱ ط ۱۸۲ ط ۱۸۳ ط ۱۸۴ ط ۱۸۵ ط ۱۸۶ ط ۱۸۷ ط ۱۸۸ ط ۱۸۹ ط ۱۹۰ ط ۱۹۱ ط ۱۹۲ ط ۱۹۳ ط ۱۹۴ ط ۱۹۵ ط ۱۹۶ ط ۱۹۷ ط ۱۹۸ ط ۱۹۹ ط ۲۰۰ ط ۲۰۱ ط ۲۰۲ ط ۲۰۳ ط ۲۰۴ ط ۲۰۵ ط ۲۰۶ ط ۲۰۷ ط ۲۰۸ ط ۲۰۹ ط ۲۱۰ ط ۲۱۱ ط ۲۱۲ ط ۲۱۳ ط ۲۱۴ ط ۲۱۵ ط ۲۱۶ ط ۲۱۷ ط ۲۱۸ ط ۲۱۹ ط ۲۲۰ ط ۲۲۱ ط ۲۲۲ ط ۲۲۳ ط ۲۲۴ ط ۲۲۵ ط ۲۲۶ ط ۲۲۷ ط ۲۲۸ ط ۲۲۹ ط ۲۳۰ ط ۲۳۱ ط ۲۳۲ ط ۲۳۳ ط ۲۳۴ ط ۲۳۵ ط ۲۳۶ ط ۲۳۷ ط ۲۳۸ ط ۲۳۹ ط ۲۴۰ ط ۲۴۱ ط ۲۴۲ ط ۲۴۳ ط ۲۴۴ ط ۲۴۵ ط ۲۴۶ ط ۲۴۷ ط ۲۴۸ ط ۲۴۹ ط ۲۵۰ ط ۲۵۱ ط ۲۵۲ ط ۲۵۳ ط ۲۵۴ ط ۲۵۵ ط ۲۵۶ ط ۲۵۷ ط ۲۵۸ ط ۲۵۹ ط ۲۶۰ ط ۲۶۱ ط ۲۶۲ ط ۲۶۳ ط ۲۶۴ ط ۲۶۵ ط ۲۶۶ ط ۲۶۷ ط ۲۶۸ ط ۲۶۹ ط ۲۷۰ ط ۲۷۱ ط ۲۷۲ ط ۲۷۳ ط ۲۷۴ ط ۲۷۵ ط ۲۷۶ ط ۲۷۷ ط ۲۷۸ ط ۲۷۹ ط ۲۸۰ ط ۲۸۱ ط ۲۸۲ ط ۲۸۳ ط ۲۸۴ ط ۲۸۵ ط ۲۸۶ ط ۲۸۷ ط ۲۸۸ ط ۲۸۹ ط ۲۹۰ ط ۲۹۱ ط ۲۹۲ ط ۲۹۳ ط ۲۹۴ ط ۲۹۵ ط ۲۹۶ ط ۲۹۷ ط ۲۹۸ ط ۲۹۹ ط ۳۰۰ ط ۳۰۱ ط ۳۰۲ ط ۳۰۳ ط ۳۰۴ ط ۳۰۵ ط ۳۰۶ ط ۳۰۷ ط ۳۰۸ ط ۳۰۹ ط ۳۱۰ ط ۳۱۱ ط ۳۱۲ ط ۳۱۳ ط ۳۱۴ ط ۳۱۵ ط ۳۱۶ ط ۳۱۷ ط ۳۱۸ ط ۳۱۹ ط ۳۲۰ ط ۳۲۱ ط ۳۲۲ ط ۳۲۳ ط ۳۲۴ ط ۳۲۵ ط ۳۲۶ ط ۳۲۷ ط ۳۲۸ ط ۳۲۹ ط ۳۳۰ ط ۳۳۱ ط ۳۳۲ ط ۳۳۳ ط ۳۳۴ ط ۳۳۵ ط ۳۳۶ ط ۳۳۷ ط ۳۳۸ ط ۳۳۹ ط ۳۴۰ ط ۳۴۱ ط ۳۴۲ ط ۳۴۳ ط ۳۴۴ ط ۳۴۵ ط ۳۴۶ ط ۳۴۷ ط ۳۴۸ ط ۳۴۹ ط ۳۵۰ ط ۳۵۱ ط ۳۵۲ ط ۳۵۳ ط ۳۵۴ ط ۳۵۵ ط ۳۵۶ ط ۳۵۷ ط ۳۵۸ ط ۳۵۹ ط ۳۶۰ ط ۳۶۱ ط ۳۶۲ ط ۳۶۳ ط ۳۶۴ ط ۳۶۵ ط ۳۶۶ ط ۳۶۷ ط ۳۶۸ ط ۳۶۹ ط ۳۷۰ ط ۳۷۱ ط ۳۷۲ ط ۳۷۳ ط ۳۷۴ ط ۳۷۵ ط ۳۷۶ ط ۳۷۷ ط ۳۷۸ ط ۳۷۹ ط ۳۸۰ ط ۳۸۱ ط ۳۸۲ ط ۳۸۳ ط ۳۸۴ ط ۳۸۵ ط ۳۸۶ ط ۳۸۷ ط ۳۸۸ ط ۳۸۹ ط ۳۹۰ ط ۳۹۱ ط ۳۹۲ ط ۳۹۳ ط ۳۹۴ ط ۳۹۵ ط ۳۹۶ ط ۳۹۷ ط ۳۹۸ ط ۳۹۹ ط ۴۰۰ ط ۴۰۱ ط ۴۰۲ ط ۴۰۳ ط ۴۰۴ ط ۴۰۵ ط ۴۰۶ ط ۴۰۷ ط ۴۰۸ ط ۴۰۹ ط ۴۱۰ ط ۴۱۱ ط ۴۱۲ ط ۴۱۳ ط ۴۱۴ ط ۴۱۵ ط ۴۱۶ ط ۴۱۷ ط ۴۱۸ ط ۴۱۹ ط ۴۲۰ ط ۴۲۱ ط ۴۲۲ ط ۴۲۳ ط ۴۲۴ ط ۴۲۵ ط ۴۲۶ ط ۴۲۷ ط ۴۲۸ ط ۴۲۹ ط ۴۳۰ ط ۴۳۱ ط ۴۳۲ ط ۴۳۳ ط ۴۳۴ ط ۴۳۵ ط ۴۳۶ ط ۴۳۷ ط ۴۳۸ ط ۴۳۹ ط ۴۴۰ ط ۴۴۱ ط ۴۴۲ ط ۴۴۳ ط ۴۴۴ ط ۴۴۵ ط ۴۴۶ ط ۴۴۷ ط ۴۴۸ ط ۴۴۹ ط ۴۵۰ ط ۴۵۱ ط ۴۵۲ ط ۴۵۳ ط ۴۵۴ ط ۴۵۵ ط ۴۵۶ ط ۴۵۷ ط ۴۵۸ ط ۴۵۹ ط ۴۶۰ ط ۴۶۱ ط ۴۶۲ ط ۴۶۳ ط ۴۶۴ ط ۴۶۵ ط ۴۶۶ ط ۴۶۷ ط ۴۶۸ ط ۴۶۹ ط ۴۷۰ ط ۴۷۱ ط ۴۷۲ ط ۴۷۳ ط ۴۷۴ ط ۴۷۵ ط ۴۷۶ ط ۴۷۷ ط ۴۷۸ ط ۴۷۹ ط ۴۸۰ ط ۴۸۱ ط ۴۸۲ ط ۴۸۳ ط ۴۸۴ ط ۴۸۵ ط ۴۸۶ ط ۴۸۷ ط ۴۸۸ ط ۴۸۹ ط ۴۹۰ ط ۴۹۱ ط ۴۹۲ ط ۴۹۳ ط ۴۹۴ ط ۴۹۵ ط ۴۹۶ ط ۴۹۷ ط ۴۹۸ ط ۴۹۹ ط ۵۰۰ ط ۵۰۱ ط ۵۰۲ ط ۵۰۳ ط ۵۰۴ ط ۵۰۵ ط ۵۰۶ ط ۵۰۷ ط ۵۰۸ ط ۵۰۹ ط ۵۱۰ ط ۵۱۱ ط ۵۱۲ ط ۵۱۳ ط ۵۱۴ ط ۵۱۵ ط ۵۱۶ ط ۵۱۷ ط ۵۱۸ ط ۵۱۹ ط ۵۲۰ ط ۵۲۱ ط ۵۲۲ ط ۵۲۳ ط ۵۲

لِسْقَانِكَ وَدَاوُدَ بِدَوَانِكَ يَا دُودِ يَا دُودِ جَهت
 دفع صرخه و فتح بنو سید و برابری و یوانه یا مصر و سید زلفا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَنَفَخَ فِي الصُّورِ وَصَفَى مِنْ فِيهِ
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَأَ
 ذَاهُمْ قِيَامٌ مِنْظُورُونَ وَاشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
 الْكِتَابُ وَصِيَ بِالْإِنْسَانِ وَاشْهَدَاءُ وَقَضِيَ مِنْهُمْ بِالْحَقِّ
 وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَصَادَى مَجْدُ وَآلِهِ أَصْحَابُ جَهتِ دُرْد
 ظلم را در کف دست مطنون نو سید اکر بر ده کبره در آید اکر
 اللَّهُ بِمَا لَمْ يَمْلِكُ قَدِ احْتَمَبْتُ
 زَنَنْدَ کُیَرِشِ کَمِ یَا بَرِ بَرِ سید و بر دست چپ بند بر شش زار شو
 وَإِذَا اسْتَقَرَّتْ مَوَاسِي عَقُومِهِ فَقَدْ نَا أَضْرَبَ لِعَصَاكَ
 الْحِجْرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
 أُنَاْسٍ مَنَ شَرُّهُ فَلَقْنَاهُ مِنْهُمْ نَزْمًا فَرْدًا قَدْ كُتِبَ لَهُ
 مِنْ يَدِنَا أَنْ يُبَاقِيَ نَسْلَهُ بَعْدَ مُبَاقِيهِ

[illegible]

من القول ألا من ظلم وكان الله سميعا علما
 از حضرت صدق منقول است که هر که سوا از ظرف این مرتبه باشد
 باین نور و نرنی که سلیطه و چلبا باشد نوزاد خوش زبان
 صفت عال و در دمی نه نشسته در زیرند که ان بند اسم الله
 اول طلمات در مجرای نفسیه موج من فوقه سبحا
 من فوقه موج طلمات بعضها فوق بعض اذا خرج بلله
 لم یکید و بها ومن یحید الله نورا فماله من نور و بحق
 هذا الایات و هذا الخاتم و ماضیه محبوس ۲۴ ۲۵
 فی هذا الموضع الواح الواح العبد العبد العبد
 محبوس او توکلوا و الذی اخذ متاع ۲۶ محبوسه

هناود

12/11/19

باشد در میان دو پای آن و اگر در برای صوان باشد بر پستان
 آن زنند و بگویند بسم الله و بالله و علی اسم الله
و اسم العین و مهمت فجعت جاعلت انقلقت
 انقلقت كذلك العین مد و در انداختن کتاب بر اسم
 و با آن دانه را بگوید و در وقت نوشتن کسب بر سر مریض
 کند و سهوا حمد و آیه الکفری و چهار قل بخواند و بعد بر سر
 رست مریض ببرد بر سر نه چوب و بیض ببرد بر زانو رست
 لبه بر زانو چوب و بعد بیضت بر رست و بعد بیضت چوب
 همچنین و در هر یک از اینها چهار قل بخواند و بعد مریض را در آب
 آب جاری برده بر بالا رست و بر بالا زمین و چشم کند و
 و بر هر یک از اینها چهار قل بخواند و بعد مریض را بر سر
 در میان دو پای آن بر لب آب بر زمین راند و بعد بر سر
 بر آب بریزد و در بعضی نسخه دعا اینست جاعلت
فجعت انقلقت كذلك عین المعین مد و در وقت

صاف و صاف کتابت

کبریا منور خاکه خام که نازده باشد و بران نوز و دیو
 باب ذاق سیاه کور بنوسید کم تراجم پوست باز بستند نوشته
 درست بر روی صندیه به اکتفای نه بذران که اورا حواس
 باشند هر چند دست بر او زنند محو شوند کتابت النار
 یعنی کتابت از حرارت آتش طاهر شود و شیر کند نه آن
 کبریا که غنچه سفید و نوش در باغ آینه بر او بنوسید که سینه
 نماید چون آتش بر نبطی سبز بدید آید و اگر آب برنج
 بر کاغذ خیزی نویسد ناصک شود در حواش آتش گرفته شرح
 بیاید و اگر بر خالص نویسد خط در دنیایان شود و کا
 رهبره کبریا سیاه و خوف حروس با هم آمیخته در خیمک
 کند چنانچه صلابه منقش بهم آمیخته در خیمک کند هر منور که در آن
 کوبد و بهوش آید و اگر خواهر که بهوش آید در زیر آتش
 بهوش آید باب در غنچه صندلی

در عقد النوم نوع اول بنوبه میباید و از عقد در کاغذ نمبر
 پس پنج آهنگ در خانه ها که گویند قسم را او میزد و میگوید خدا
 بنم خواب را در چشم من بگذارد و بعد از آن ۲۰ روز و شب را بخوابد
 هر شبانه روز خوابش بیدار نکند

۵	ع	۲	۱۱۱۵
۵	بسم الله الرحمن الرحیم		
۵	و که دال		

۵	۸	۸	۸
۵	و در اول		

دعا بسم هر که خواهد خواند سه مرتبه در زیر سنگ کران بگذارد

۱۹	ط	۱۱۱	۴۹	۹
۹	۱۰	۳	۹۹	۱۱۱
۹	۱۰	۳	۹۹	۱۱۱

۶	لو	۷	۳
۹	۴	۲	۷

الهی در شب چهارشنبه بعد از اذان و فاتحه بر سر قبر
 سزنا یا لیغ رفته هر صبح یکبار بگوید و همین آیه را بخواند و بر
 کلاه کند بر سر هر کس که بپوشد مدد در محنت و محنتها
 اِیْقَاطًا وَهُمْ وَقُوْرٌ وَنَفْلَتْنَهُمْ ذَاتِ الْیَمِیْنِ

وَنَاتِ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بِاسِطٍ ذَرْبُهُ بِالْوَصِيطِ
لَوْ اَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتُ مِنْهُمْ قِرَارًا وَلَمَلَنْتُ مِنْهُمْ
وَعَبَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ نوحه دگر این آیه را
بر کافران یک نبوی چنانکه به کافران فرار رسد بنام هر کس
پس آن مقدور که خواهد که گره بزند هر کس که بخواهد
حَذَوْه فَعْلَوْه ثُمَّ اِلْحِجْمُ صَلَوَه ثُمَّ فِي سَبِيلِهِ
وَرَعِيهَا سَبْعُونَ ذَرَاءً فَاَسْلُكُونِ اِنَّ
بِالرَّحْمٰنِ لَذَا اَنْخِ جَارِ سَهْدٍ وَرَسَتْ اَمْرٌ عَزِيزٌ رَاكِبٌ
وَرَأْسُ اَفْئِدَةٍ نَاسٍ شَعْرٌ اَبْدٍ ثُمَّ رَايَانِ ثُمَّ كَمْ وَطِئْتُمْ
صُفْلُ مَسَاوِي كَوْزَانِ بِنَامٍ هَرَكَةٍ خَوَّاهُ خَوَّاهُ سَبْعٌ
عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ مُنَاصِفَهُ مُنَاقِقَهُ عَمْدَهُ هَذِهِ بَابُ
اِهَاهُ اَهِيَا سُرَاهِيَا خَاصِدُ الْعَقْدِ النُّومِ الْوَصْحِ
وَاطْبَهُ وَلَعْدَاوَتِ السُّدُودِ وَالْوَسْوَاسِ وَالْمُجَنَّبَةِ
وَلَعَبْقُ ۲۲ صَدَدُ الْوَحَا اِدْبَاهُ اِهَاهُ اَهِيَا

اَصْحَابُ اَهْلِيَا مَجْتَبِي سَلَمَانَ بْنَ دَاوُدَ بْنِ جَمْرَانَ مُحَمَّد
 ابْنِ عَمْرَةَ وَهُوَ اِمَامُنَا وَمَا عَمَهُ بَا نَا مَرْطَا اَلُو^{عه}
 حَقِيقَتِ تَمَّ حَضَرَ عَقْدَ الرِّجَالِ رُؤُوعِ اَوَّلِ
 بِرَابِ رَسْمِ سَيَاهِ مَعْتَبَرِ بَارِ خَوَانِدِ وَهَفْتِ كَرِهَ نَبَزْدِ وَبِرِ هَرِ كَرِهَ مَعْتَبَرِ
 وَهَرِ نَوْبِ نَبَزْدِ وَبِرِ هَرِ كَرِهَ مَعْتَبَرِ وَنَزْدِ وَنَزْدِ وَنَزْدِ وَنَزْدِ
 وَحَلَلْنَا مِنْ بَنِ اَبِدِ لَيْسَ سَدَا وَخَلْفَهُ مَعْتَبَرِ
 فَاسْتَحْبَبْنَا هَمَّ هَمَّ لَاصِقُونَ لَكَ هَمَّ نَزْدِ رَسْمِ
 كَرِهَ اَمَزْدِ مَارِ اَبِرِ وَخَوَانِدِ وَهَرِ كَرِهَ رَا كَرِهَ نَبَزْدِ قِنْدِ اَلَا
 مَا اَكْفُوهُ مِنْ شَيْءٍ خَلْقِهِ مِنْ نُطْقِهِ خَلْقِهِ هَقْدِ
 تَمَّ التَّبْيِيلُ تَمَّ اَمَاتَهُ وَاقْبَهُ تَمَّ اِذَا سَاعَ الشَّرْهِ
 كَلَّا لَمَّا اَبْقَضَ مَا اَمْرَهُ لَسَمَ وَنَزْدِ وَنَزْدِ وَنَزْدِ وَنَزْدِ
 نَقْلَ صَنْدُوقِ نَبَزْدِ وَنَقْلَ رَا يَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ
 مَارِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ
 وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ وَنَبَزْدِ

بیستم ذکر فضل این خلد ترا کند فرج ۲۵ که بعد از این حرکت کند و بیستم
 صد هفت شش رکعت و بعد چهار بابا آخوان ۲۵ روزه
 ۲۵ روزه بخواند و بعد از هر رکعت در هر رکعت در هر رکعت در هر رکعت
 بر آن بخواند و آنرا اکل کند و گوید بیستم صد هفت شش رکعت با هر
 ۲۵ روزه بیستم ۲۵ الساعة الساعة الساعة العجدة
 العجدة الواح ۲۵ هفت بار ابر بیستم سرخ یا سبز سبزه
 هفت نوبت سوره تبت را بخواند و در وقت خواندن کره بزند
 بگوید بیستم ذکر فضل ترا در سرخ خلد و در کمال تمام رعد
 بیست روزه صلا بر کافور هفت کره بر او برین و بر هر کره که زند
 این طعم را بخواند و بگوید بیستم ذکر و شست و عروق ۲۵ روزه
 ۲۵ بحق خاتم سلیمان ابن داود ایا صبیبا الماء
 صبیبا تم شققنا الارض سقا فابنتها فیها حبا
 و منبیا و قضبا و زینونا و نخدا و حدائق غلبا
 و فاکه و ایا فما سطا عوا ان کما عوا و ما

وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَفْسًا عَقْدًا سَهْوَتِ كِه
در هنگام کنج با بد خواند عقدت روحانیه
سَهْوَتِ ۲۲ عَلَى أَجْمَعِ النَّسَاءِ وَعَلَى ۲۲
وَإِذَا تَمَّ بِقُوَّةِ هَذِهِ الْأَدْوَاخِ الرُّوحَانِيَّةِ
بَعْدَ إِجْمَالِ الْقَلْبِ ۲۲ هَرگاه بخواند کسب کند
حَدَّثَتْ وَطَلَفَتْ عَنْ ۲۲ عَقْدِ السَّهْوَةِ الْمَقْصُودَةِ
لِقُوَّةِ الْأَدْوَاخِ الرُّوحَانِيَّةِ لِحَدِّ الظُّلْمَةِ
این کلمات را همیشه بار بخواند هم عقد البول
این شکل را بسم آنس که خواهد در میان بار کند اود
کند بنده بکشد ۱۵۵ ۱۵۴ ۱۵۳ ۱۵۲ ۱۵۱ یگا اگر خواهد
بول گی به بندی با در دول برکی عارض شد یک صورت
بر زمین بر این طریق که الف بر سر او بر سینه او و ز او
در چشم و در بهر حسب و الف در میان دو پای او و
در و چشم و را در ناف و ده مرتبه سوره واسیل را

بخواند هرگاه به لایحه‌ها الا لا سفر الذی کنست و لولا
 سوزنی را در میان ناف نهشته سده گذارشته و زود بگو
 ضایع در دودل و شاشن مذبوط هر که ایست

نوع دیگر مذکور است
 در زیر سنگ کران نهان

وضعت الطرف

کند کنی در راه هر که کنش بر آن راه خواهد رفت و این را
 بدان نویسد با نام کنش و در چاه هر که در زد ما دام که
 در آن چاه باشد کنش بدان سفر تواند رفت قالوا امو
ا ان کن نخلها ابد ما داموا فيها اذهب انت و ربک
فقاتلک انا عبقنا قاعدون نوع دیگر

در بستن کسی که پنج روزه اینم در ربع را در میان کا میشت
 عید و نام آنکس را در طه آن نوبه در زیر سکه کوان

عقود طرف احوط			نیم راه شمال را از زلفان	نیم راه جنوب را از زلفان		
ب	د	و		ب	د	و
د	و	ح		د	و	ح
ح	و	ز		ح	و	ز
نیم راه شمال را از زلفان			نیم راه جنوب را از زلفان	نیم راه شمال را از زلفان		
ب	د	و		ب	د	و
د	و	ح		د	و	ح
ح	و	ز		ح	و	ز

در فتح الحجاب

بر بهشت یا با اکیس نوشته بخود و کت ده کرد و سلاکلا
 علا سلیلر صیر سر کبر بده اینم فدن
 نوید که بنویسد و بگردن شکسته بند و دنیا اقع بدنا
 و بن قومنا بالحق و انت صرافنا محقق تو
 یا ارحم الراحمین نوید کبر اینم آیات را بر کف دست
 نوید سده کف فاستغلظ فاستوی علی سوره
 عجب التو ذاع لیغیظک هم الکفارة و عفا الله عنهما

وَعَبَّوْا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفُورَةٌ وَأَجُورُكُمْ
بر چهار عدد یکم مرغ بخت نویسد و بخت اورا بکشد و بخت
کوژد کشته ده که او توقع الحق و بطر ماکان و بخت
و هم قدر اجتناب به السحرة الله سبطه ان الله
لا يصح عمل المفسدين به انما سيغواك ساد
لا يفلح الساحر ص ۱۴۴ قد بقدر الحق
من بعد معد فاذا هو ذاق و لكم الولد عا صنفو
دک که سه عدد و یکم غزا بید کرد و بخت و بخت کتایم
آیه را یکم اول بید نوشت حق اذ اذ رکبا فی السفینه
منفجها ۱۴۴ اول بر الذین کفر و ان السمویت و
الا ارض ففتقناهم و جدنا من الماء کل شیء افلا
لویسئون هم فاستغلطوا ستوی علی سوقه
له بندان یکا کوژد و بخت بید لک کار و غم کر که ان صفت
ماله هر بندان ابرسم را بر بان چینی مرد و بخت در زیر

در ران روست بند در روسته

۱۱۱۱	لک	معا	مبنا
۰۱۵	۰۱۲	۵۹۲	۴۹
۱۲	۴۷۸	۵۲	۹۳۹
۹	۹۵۴	۱۱	۸۱۸

در ران روست بند در روسته

مع ۸۸ ح مام ۱۱۱ ح ۲ ۱۱۱ ح ۱

لگا بر کس م مع سیه زسته بکته کند و شپره نیمه نای
کینه خود خورد و نیز دیگر بزن بخوراند لکه کھی

و و لک لک لک دود لک لک احوالها
لک واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم انا صلی الله
معا مبنا کرم کرم کرم کرم کرم مسم مسم

بعضداللسان

سوا کوثر با بیخ روش نشسته در ستانه خانه کرم نشسته
بان

زبان او بسته نگه و با لای سخن او سخن نتواند گفت آری
 هوکلا بنو شامک ان و اخو لوبک فضل
 کاکوثر انا اعطینا ۲۱۱۲ ۲۹۴ ۷۷۸ ۹۸۱۱
 سو ۱۱۹۱۱ ع م م ر یح نوشته در مشع گرفته در
 زند و در خود را بران آستینید و ستودید را اگر مرد درست است
 درست و اگر زن است درست چید و بسم الله الرحمن
 هذا یوم لا یطقون ولا یؤذن لهم فلیعقذ
 صمکم صمکم صمکم لا یبصرن صمکم صمکم صمکم
 صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم
 لا یدکون بتم زبان و تمام صمکم صمکم صمکم
 و صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم
 من بن اید صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم
 صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم
 صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم صمکم

الحالها

۱۳۷	۲۹۹	۲۹۲	۱۳۱
۲۹۱	۲۹۹	قوله	۲۹۹
۲۹۲	۱۳۱	من	۱۳۷
۲۹۹	۱۳۷	۱۳۱	۲۹۲

اگر خواهی که راز محبت

خود بفهمی که هر چه بگو

در سخن تو بر دل نرود

ایم نامها را بنویس کن

اش و فن کن بعد که وانش بان رسد زبانش در حق

نوبته کف و از قول تو بر دل نرود هم عدد ۲۶۶

بسم ابدلیم و احون و حنون لبو البیو

و امیت و اناسی توی سیر لیر لبو سبیل

العبد العبد العبد الساعه الساعه الساعه الحا

الو حا الو حا لک بسم مطهر نبشته در زیران

کند و دبا در سخن گوید زبان اوسته کف هر چه گوید

قول کند و ت مت لک ل مت د ب لک صد

و عدلا ل ام ل ل ان ب و ل ل ل ل م ان

وَجِ وَالسَّمِیْعِ اِلٰهَ عَلِیٍّ مَّوَانِ
 وَمَلِكِ اِلٰهَ عَلِیٍّ یَقْدِرُ دَر مَوَدِّ کَرْدِ بَا خُودِ کَرْدِ
 بِه زَبَانِ لَذِیْقِ کَلَمِ اَوْ سَبْتِ کَلَمِ اَمَّا بِدِیَا کِتَابِ شَد
 وَبِطَرِیْقِ بَیِّنِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ هَذَا بِرَأْسِ
 مِنْ اَللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَکِیْمِ بِمَدَدِ مَنْ شَرَّ السَّنَنِ
 جَمِیعِ النَّاسِ وَافْوَاهِیْمِ عَامِهِ وَمَنْ شَرَّ السَّنَنِ
 ۲۰ خَاصَّةً کَلَامِ بَذِکْرِهِ وَلَا نَبِیَّ لَهُ وَلَا نَبِیَّ لَهُ
 فِی کُلِّ وَقْتٍ لِّصَلِّیٍّ عَلَیْهِ السَّلَامُ
 وَصَلِّیٍّ مِنْ بَنِیِّ اَبِی طَلِیْهِ سَدَّ اَوْ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدَّ
 فَا تَعْنِیْنَاهُمْ فَمِنْ کُلِّ بَصَرٍ حَبِیْبِ اِلٰهِ نَعْمَ الْوَلِیَّ
 نَعْمَ الْمَوْلٰی وَنَعْمَ الْخَلِیْفَیْ هَذَا یَوْمَ لَا یُطْفِقُونَ
 وَلَا یُؤْذَنُ لَهُمْ فَلَیْسَ عِندَ رُؤْسِهِمْ نَعْمٌ مِّمَّنْهُمْ
 وَرِجْعُونَ مِمَّنْهُمْ مِمَّنْهُمْ لَا یَنْکَلِبُونَ مِمَّنْهُمْ مِمَّنْهُمْ
 لَا یَلْبَسُونَ وَصَلِّیٍّ مِنْ بَنِیِّ اَبِی طَلِیْهِ سَدَّ اَوْ مِنْ

العباد هم عساة كراط ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰

۱۲۶ مردی ۱۱۱۱ ۵۰۰ و ۱۱۱۱ ۵۰۰ و ۱۱۱۱ ۵۰۰

فانه خو حافظا وهو رجم الواحین و صیاده صیر
محر و اله اصحاب الله لو انزلنا هذا القرآن علی
لوانیه خاشعا متصدعا من خشیة الله و تلك
الا مثال لفضلهما لئلا تنزلهم تفکرون هو الله
لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن
الغفور المجید المتکبر سبحان عما یشرکون هو الله
الخالق الباری المصور له الاسماء الحسنی یسبح له
ما فی السموات وهو الغنی الحکیم لیس الله الرحمن الرحیم
مذا ایداکا فربنا آفر قل هو الله آفر قل اعوذ برب
قل اعوذ برب الیمین آفر یکبیدن کیدا و اکید
کیدا مهدا کافورین امهله ویدا و الیکه و الله کفر
نا آفر الله الله هو الرحمن الصوم آفر اصحاب البنادهم ضحیا
خالدون ربه در رست خانه کمن و فن نایدان

نزدیک باشند و نشیند جزو است در سه نشینند خداوند
 صاحب خانه را فرزند دهد چهار نشیند و شب چهار نشیند در این
 زن و شوهر هستند عجب است رحمت نزد یک جور و در حجب و شب
 صبح روزی که کشته شده و در ویدن روزگار کسری
 حضرت رسول ۱۲ مسؤل است محرم باز دهم چهار دهم است دوم
 صفر یکم یستم دهم ربيع الاول دهم چهارم یستم ربيع الثاني
 یحیی دهم یستم محرم الاول دهم باز دهم چهار دهم است
 دهم چهارم چهار دهم ربيع الاول دهم یستم چهارم چهارم
 ربيع الثاني یستم یستم سوال است یستم یستم ذی القعدة
 دوم یستم یستم ذی الحجة یستم یستم یستم یستم و در
 تشرین الاول نشیند حوزة کرب و نشیند عمر نور رسد و نشیند نو انگر کشف
 نشیند در دوسریند چهار نشیند نور و لات باید نشیند یستم
 چه از درگاه ایزد باید و احکام او از گوش کوش
 در است و در نشیند پیش از نماز زایر است و صدقه بخواند

یکشنبه پیش از نماز صومعه بعد از نماز صومعه در شب
 پیش از نماز زیارتی هفت بعد از نماز تراغ و ششمی روز
 پیش از نماز زیارتی مال بود بعد از نماز ثلث روز چهار
 پیش از نماز صومعه و دروغ بعد از نماز زیارتی هفت
 نماز زیارتی اولاد بعد از نماز در مسکن فایم الله جمیع
 نماز عتبت و اولاد از برای اهل مدینه بداید بعد از نماز و هر
 باشد که پیش از نماز پیش از نماز صومعه بعد از نماز
 یکشنبه پیش از نماز امنی بعد از نماز شادی و شنبه پیش از نماز
 صومعه بعد از نماز زیارتی مال شنبه پیش از نماز صومعه
 بعد از نماز خوش و قی هفت چهارشنبه پیش از نماز امنی بعد از نماز
 زیارتی هفت پیش از نماز صومعه بعد از نماز شادی صومعه
 پیش از نماز رحمت شنبه بعد از نماز رحمت مایه در صومعه
 نصرت که در هفته چه روزی از نماز صومعه کار یک است
 طلب حاجت که در شنبه که در روز پنجشنبه دعا

بروز جمعه تودک و بدو
 مناسبت باشد و دوشنبه
 کنه در نیت مسکوت روزه
 زهد صبر و اذکار و صرا
 به پیشینه ناکن را که دروی
 بنا که استخوانی و حق تعالی
 به شنبه سفر کردن و شکو
 رسد فیروز و ماس و فرها
 اگر خلع هر چه است و شکو
 که باعث با مزاج کار است زیبا
 اگر در روز و در شنبه
 بگو در و بار و ادا
 آنچه در مغرب او رو کند
 روز شنبه است و آینه
 بر مرق و شنبه و شنبه
 ضرر از کلور من به
 روز شنبه چهارشنبه
 ضرر از دنیا و عمر شمار
 روز شنبه از بد مطلوب
 ضرر از دنیا و عمر جنوب

صفت احوال عمار

اگر خواهی بدان که عمار به چه نایه اسم تمام با یک کسر است
 و است عمو بران بنفراید و عمو و عمو نژاد بران زیاد باشد
 مشد بار روز شنبه بار شده است یکصد و زیاده که شنبه

ماہرین ہارورڈ جبکہ شش ماہی کی طرح نامیہ ایچ ہے
ماہرین ہارورڈ کی نگاہ کند

لو حات			لو حات		
۴	۵	۳	۳	۲	۱
۶	۹	۸	۱۳	۱۱	۷
۱۸	۱۸	۱۲	۱۷	۱۵	۱۴
۲۷	۲۴	۲۱	۲۲	۲۰	۱۹
۳۶	۲۹	۲۵	۲۳	۲۵	۲۸

موجودہ اگر خواہم برائے کہ ہمارے شہانہ نام اور اکساب الیٰہ فیہ
ہمارا کچھ روز ایام ہفتہ کہ شنبہ و ایام ہمارے اور روز
خواہم برام و افراہ و بہ سب طرح کہ روزہ ول معلوم ہوتا ہے
نیز ایام طنی حساب کن روز و یک رخصت و روز ایام ہفتہ حساب

۱	۷	۵	۹	۴	۶	۸
۱۱	۱۷	۱۴		۱	۱۲	۱۸
۱۹	۲۱	۲۸	۱۵	۲۴	۲۵	
مجموع در هر ستون			۲۹	مجموع در هر سطر		
بنام			۳	هست		

اینگا نے معرفت احوال نہ یض و غائب

وہا جاوے اور اور
خواسد فرما دے

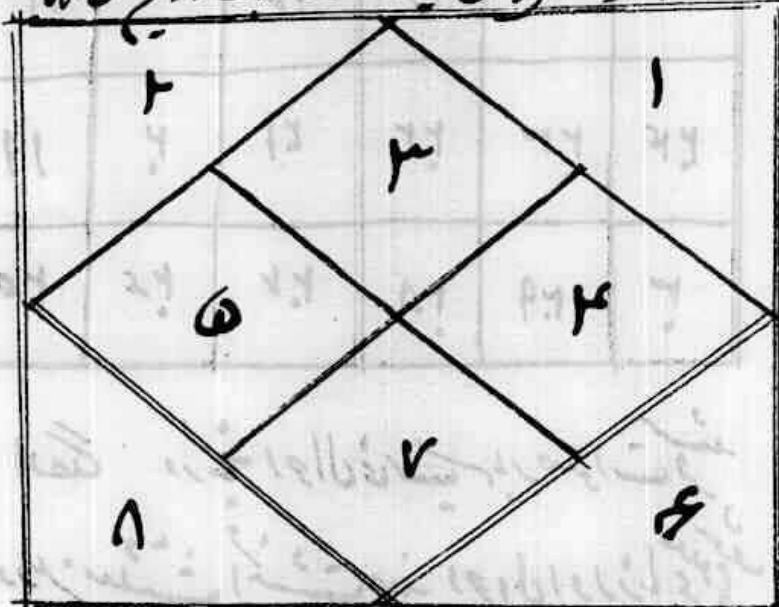
نام چار یا غائب را حباب اکھ کبہ معلوم کند و ایا
کہ لڑماہ عمر کبہ نشہ باشد و اقرا بدی کی طرح نمایند و
در جدول طلب نمایند اگر کبر جہم چار کبر و غائب
و اگر کس ہر طوہ چار صحت باشد و غائب مرا صعب نماید

۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

اینگا درین احوال غائب بہار صوت فرست
و درین صفت نخست ہند احوال اور زبا سنو سنو

۳	۹	۲
۲	۵	۷
۸	۱	۴

اندیش و چارغاب ایستگاه در سینه و دست را از دکن کلاه
 اندک و پنج دانه و نشسته در هشتم و در سیم بقیه و خول
 مدگ هرگز مهر پیش آید است بر یک رزمی خانه اند

حکم او از این آیات معلوم خواهد شد **نظم**
 یکی خوب و یک بد سه نذر هست را بد که ۵ چهار سحر کنش
 شش مکتوب پس دشواری سحرش با بد نذر مضمّن فراد
 دل خوب حاصل ۵ ز نهم هم را بد که ۵ بعد از مدت بسیار
 در احکام بسیار در تمام ماه

۱ ماه روزه جزیره ۶ روزه و راحت باشد ۳ مبارک
 سخت بود و کشنده ۴ صحت باید رعایت اند ۵
 بغایت بد بود صدقه بدید هر روز صحت باید رعایت ^{الطهر}
 ۷ بعد از هفت روز به شوخ غم نکند ۸ بعد از دوازده روز
 روزه ۹ روزه صحت باید ۱۰ نکند بدیده روز جزیره ۱۱
 ۱۲ سخت بود و کشنده نقدی هر روز ۱۳ روزه صحت
 باید ۱۴ بعد از سیست روز جزیره ۱۵ سخت بود و کشنده
 کجاست و خوف دارد توبه کند و نقدی دهد و وصیت کند
 ۱۶ بعد از ده روز جزیره و سیست نجات دهد

۱۷ محدب زده روز به شنبه و رسید بکتابت در روز ۱۸ از فوج خرد
 و دست یابد ۱۹ شفا یابد ۲۰ رخصت خردا ۲۱ بدو هم
 هدایت در روز ۲۲ رخصت به شنبه و خوشتر که ۲۳ محدب زده
 روز به شنبه ۲۴ بنایت به شنبه و نقدی کند ۲۵ بهار و طهو
 ۲۶ بر فوجی بر خیزد و در دست یابد ۲۷ بر خیزد و در دست
 ۲۸ محدب زده روز به شنبه ۲۹ رخصت است و بهار خرد
 در احوال پارکی ب ایام بهشت نام چهارم و کار
 کی باب اکبر حساب کن و سه سه طرح کن و بهر
 که هر روز بهار شده است اگر روز به شنبه بهار شده
 اگر یک ما بذب به شنبه و اگر دو بذب بهار شنبه بطول کشد و اگر
 همرد و اگر روز به شنبه بهار شده است اگر دو بذب به شنبه
 و اگر سه بذب بهار شنبه بطول کشد و اگر یک بذب بهار و اگر
 روز سه شنبه بهار شده است اگر سه بذب به شنبه اگر دو بذب
 همرد و اگر یک بذب به شنبه بهار شود و اگر روز بهار

چهارسده است اگر یک باشد به شش اگر دو باشد چهار
 در صد کند اگر سه باشد بمبرد اگر در چهل باشد هشت
 اگر سه باشد چهار شش طول کند اگر دو باشد به شش اگر یک
 بمبرد و اگر در وجه چهارسده اگر سه باشد به شش و اگر
 بمبرد و اگر یک باشد چهار شش طول کند و اگر در شصت
 شده اگر سه باشد بمبرد و اگر دو باشد چهار شش طول کند و اگر
 بمباشد به شش و الله اعلم اگر در هر از احوال معلوم
 و ضربا باغ است در یک دیزم خانه کند و یکم در زر باغ معلوم
 اگر شش چارغاب آید یکگاه در هشت و در هشت و در هشت و در هشت

۶	۷	۸
۱	۵	۹
۸	۳	۴

این جدول در هر از احوال معلوم
 و ضربا باغ است در یک دیزم خانه کند و یکم در زر باغ معلوم

در احکام فردر عقیب حرم ۱۷

نصف روز ۱۸ نور ۱۳ ۱۴ ۱۵ حور ۱۶

۱۳ سرطان ۱۹ ۲۰ اسد ۲۱ نصف روز ۲۲

سبده ۲۳ نصف روز ۲۴ میزان ۲۵

۲۶ نو عقیب ۲۷ ۲۸ قوس ۲۹

نصف روز سیم ۳۰ صبر ۳۱ ۳۲ دلو ۳۳

۳۴ نصف روز ۳۵ حوت ۳۶ نصف روز ۳۷

حایق طه

از حضرت امیر ۳ دوست که هر کدام پیش آمد و خواه
که چشمن بکند و بداند با برادر در راه و در سبده
و سه طه بکند و نه شود با این طریق که سطر اول
نزد دوم و ویم در نیم سبده باشد با این طریق

.....
.....
.....

اگر یک نماید عشق ز بهره دارد امر مکتوب و بمرد و رس
 و اگر و نماید عشق نمرج دارد و بدو چه از آن منت برگردد
 و اگر سه نماید عشق بهش دارد قطع نظر کند و مطلق
 شود و نشود و اگر چهار نماید عشق بر صل دارد مراد یاب
 و اگر پنج نماید عشق بهتری دارد آن کار ساخته شود و اگر شش نماید
 بعمر عشق دارد و در پناه روز ساخته شود و اگر هفت نماید
 عطا روح عشق دارد و مرادش بهیل و جی میاید و اگر هشت
 نماید مذنب عشق دارد و در آن مهم رنج یابد و بمرد و رس
 «و این نیک به بهشت»

چون کی کار و مهر باشد و مرد و باشد این سگد را درش
 هفت هفت و چشم بر هم بند و بان قصد گشت بر یک از مرغ
 خانه هفت و اگر گشت بر خانه سر خ آید در آن
 کارشوع کند و اگر بخانه بسیار آید ترک آن کار
 کند که بسیار برکت بر آرد و از مهر

سياه ۱	سياه ۲۲	سياه ۳۴	سياه ۳	سياه ۳۵	سياه ۶
سياه ۳۵	سياه ۱	سياه ۳۷	سياه ۲۸	سياه ۱۱	سياه ۷
سياه ۴۵	سياه ۲۴	سياه ۱۵	سياه ۳۶	سياه ۱۳	سياه ۲۳
سياه ۱۹	سياه ۱۶	سياه ۲۱	سياه ۲۲	سياه ۱۸	سياه ۱۴
سياه ۱۵	سياه ۲۵	سياه ۱۲	سياه ۹	سياه ۲۹	سياه ۲۵
سياه ۳۱	سياه ۴	سياه ۲	سياه ۲۳	سياه ۵	سياه ۳۲

بغیر از این باب در این باب

بغیر از این باب در این باب

نزد در باب دولت گنبد
هر که بگویند بر این مارا
اول در بر بختا زین
در جانت کرم نومه را نو
تاج در زیر پارس خیش منه
سخت چهرنت مایه گنبد
بس را بدست خانانارا
ویم در زاده کور و زین
دست و پس مکر و راه مرو
کفش در زیر سر تو جبار مه

برخ آینه نو به دم که سحر مهر تو بد بکام
 آینه به بند و سبک بنشین و بپوش شورت
 سر به تکان تو خواب بکنم اخ رفت را بر آب بکنم
 شب در آینه رو خوش بین بر بار بپوش منشین
 کمر هچک میان و زن شانه زن بر پیش خویش
 پای بر ریزه فلم نشی خاک رویه بخانه جانم
 کنی کار باب عتبه نخر بر رخ کداحه
 عورت خفه بر دمان منما اهر عتبه ده بخانه تو جا
 شب جبهه باز خام مخور روز بد رخت تو پیش مهر
 بد بکنم چونکه ملک نتوا ملک و بد را نوع عتبه ده
 تو عتبه عتبه و دروغ بکن هر خود را از بعض کنه شو
 بر سر بار آینه مشاش سر خود را سه شنبه تو متر اثر
 چهارشنبه مکر تو ناخن روزا گونه نر نو کام
 و روز نواز عتبه و بکن هفت اربابیت سحر خن
 بکنان دامن خن بکنان دامن خن

خن خن خن
 خن خن خن
 خن خن خن

خن خن خن
 خن خن خن
 خن خن خن

بکن بکن بکن
 بکن بکن بکن
 بکن بکن بکن

هم کسبت چه پنهان نیست با کلام هذا را از نیست

منت نه یوم النحر من عشره

بفدا لا حق من شهره سر من نه نام

در عشره السابع من

من الف الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

مائة الف مائة الف مائة الف مائة الف

لوح حیات

ایک	دوم	سوم
هفت	یازده	سیزده
چهارم ده	بیست	بیست دو
نوزده	پانزده	هفده
بیست و هشت	بیست و شش	بیست و پنج
پنجم	لوح حیات	شش
هشت	نهم	بیست و یک
شانزده	هجده	دوازده
بیست و هفت	بیست و پنج	بیست و سه

شرح دعای ام الصبیان

که زوز حضرت رسول^{صلی} در مسجد نشسته بود که ناگاه
شخصی مہینہ لہ در درآمد و سلام کرد حضرت
جواب باز حضرت پرسید کہ تو کستی گفت من فرستہ
اس حضرت رسول فرمود کہ تو دروغ میگوئی دیوی
با پیر درانی سخن بودند کہ چہ بیک بیامد و سلام
کہ دگفت یا رسول اللہ درود و سلام حق تعالی
بر شما باد بعد از درود و سلام بفرماید کہ این
شخصی عجب است از ادسوال کنی کہ قدرت
حق تعالی^{بہتار نیست} پس حضرت رسول فرمود کہ نام تو
گفت ام الصبیان و مقام من نزدیک کود
کان و زمانست کہ زایدہ باشد و کہ دکارا
مخلوع میکنم و زمان آہارا مرا آرام و صہ
کنم و دبرانگی و صرح و در درود و در

و مرضهای عجیب و فریب با این ن دهم و هیچکس دوا نمی‌دهد
 اینرا نداند و علتها بر اینترانم و هر که نه اعطای این را
 بزرگ کنم چنانکه گویند این چارواست و کسی نداند که این
 چیست و دیگر زنا را ببریم و دل این زنا بهرم میرسد
 اینان میگویند و دیگر فضل و عمار و سوسه کنم تا چرخ
 و صندل غسل کنند در است سوده باشد و دیگر در
 اینان شب بر سر در و در غفلت این زخم تا بجایان
 بپاشند و گویند که ما نقطه شد انفعلم می‌باشد و دیگر بر سر
 راهها و گذرگاه عظیم مکن بکنیم و دیگر در خانه راه
 میریم و در دریا این تر غرق کنم و دیگر در بهار و دره
 و کوهها مقام مکنم و مرد مرا غلط اندازد و سی
 سازم و این کار تمام در دست من باشد و بسیار
 کمال را از راه بهرم و از غار دوزخ کنم و بقی این را
 حضرت رسول فرمود که یا علی این را بقتل برسان جبرئیل

عرض کرد

جبریل عرض کرد که یا رسول الله حققت مدام میرساند
 که ما اولاً بجهت کار افریدیم گفتن او روانست
 از رسول گفت که دفع او بچه توان کرد پس حضرت رسول
 اولاً نزد بایک خطیب و فرمود که بان فرماید که مرا بر
 سنی بخلف فرستاد است خبر ده که اگر امت من بدست
 تو گرفتار شوند دفع او بچه توان کرد ام الصبیان
 گفت بحق ان خداوند که مرا بر این بنحلف فرستاد
 است که هر کس این هیکل را با خدا صی در است با
 نگاه دارد اگر نتواند خداوند از سر من اجنبی کرد و
 دارنده این شکل از سر دیو پر و از سر جن و انس
 و مقتاد و ملت ایمن باشد و بهیچ بابی گرفتار نشود
 و دارنده این دعا در آب عرق نشود و در آتش
 نسوزد و بر جمیع دشمنان مظهر و منور گردد پس حضرت
 رسول اثره با جبرائیل و منبئ کرد و در هر دو میگفت

رقم مکرر و این دعا میان امت منتشر شد

رقم مکرر و این دعا میان امت منتشر شد
الحمد لله رب العالمین
بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله و یا الله و یا الی الله و هذا
کتاب من الله العلی العظیم و من
نفس خاتم السلطان ابن داود و
علیهما السلام و هو صلیک الجن و
الانس و النیاطین و کل بناء و عوین
و الی جمیع صافی الرضی بامر الله تعالی
و عزوجل و یا ذیه کان ینزل لخاص
هذه الکتاب و من انزل و التوابع
والعبد و ان و العبدان و العبدان و
أم الصبیان و من الدنیه و الابرار
و الاشرار و جمیع الارواح الخبیثه
للمحبه الخبیثه عزمت علیکم یا معاشیق

والاوج

وَالْأَرْوَاحُ أَنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ أَرْوَاحِ الْيَهُودِ
وَيَا نَبِيَّ عَزَّمْتُ عَلَيْكُمْ بَرَّكُمْ وَنَبِيَّكُمْ
سَيِّدُ الْعَالَمِينَ وَكِتَابُكُمْ التَّوْرَةُ فَتَبَارَكَ
اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ وَأَنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مِنْ أَرْوَاحِ النَّصْرَانِيَّةِ يَا نَبِيَّ عَزَّمْتُ
عَلَيْكُمْ وَبَرَّكُمْ وَنَبِيَّكُمْ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَكِتَابُكُمْ الْإِنْجِيلُ فَتَبَارَكَ اللَّهُ وَ
أَحْفَظُ الْخَافِظِينَ وَأَنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ
أَرْوَاحِ الْمَجُوسِيَّةِ يَا نَبِيَّ عَزَّمْتُ عَلَيْكُمْ
بَرَّكُمْ وَنَبِيَّكُمْ ذَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكِتَابُكُمْ الزَّبُورُ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مِنْ أَرْوَاحِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ
يَا نَبِيَّ عَزَّمْتُ عَلَيْكُمْ بَرَّكُمْ وَنَبِيَّكُمْ
وَأَحَدُ الْمُهَاسِرِينَ وَنَبِيَّكُمْ مُحَمَّدٌ

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَسَلَامٌ وَلِغَايِبِكُمُ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ وَوَعظتِهِ
 وَقُرَائَتَهُ وَمِنْ أَعْظَمِ الْقُرْآنِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْهَاءُ
 وَاحِدٌ أَحَدٌ وَمَلَكًا قَادِرًا فَاهِرًا وَ
 مَلِكًا عَزِيزًا نَصِيرًا مُبْعِدًا لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ يَا أَسْمَاءُ لَهُ وَجَعْنَا مِنْ النَّفْسِ
 وَكَذَلِكَ سَجَى الْمُؤْمِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ الْغَيْبُ الْمَعْنَى الْعَلَى الْعَظِيمُ الْكَبِيرُ
 الْعَلِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَيَّانُ الْمَنَّانُ لَا
 حُدَّ الْقَصْدُ الْوَاحِدُ الْقَهَّادُ
 الْمُفْتَدِرُ الْفَرْدُ الْمَعِزُّ الدَّلِيلُ الَّذِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ لِمَا يَشَاءُ